

ANTAGNA TEXTER

P9_TA(2021)0220

Översyn av Europeiska unionens solidaritetsfond

Europaparlamentets resolution av den 18 maj 2021 om översynen av Europeiska unionens solidaritetsfond (2020/2087(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 174, 175, 212.2 och 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond¹ och efterföljande ändringar den 15 maj 2014 och 20 mars 2020,
- med beaktande av samtliga rapporter från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC), särskilt rapporten *Climate Change 2014: Impacts, Adaptation and Vulnerability* av den 31 mars 2014,
- med beaktande av Parisavtalet som undertecknades den 22 april 2016,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2013 *Europeiska unionens solidaritetsfond: genomförande och tillämpning*²,
- med beaktande av sin resolution av den 1 december 2016 *Europeiska unionens solidaritetsfond: en utvärdering*³,
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 15 maj 2019 *Utvärdering av Europeiska unionens solidaritetsfond 2002–2017* (SWD(2019)0186),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/461 av den 30 mars 2020 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 i syfte att ge ekonomiskt bistånd till medlemsstater och länder som förhandlar om anslutning till unionen och som är allvarligt drabbade av ett större hot mot folkhälsan⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 17 april 2020 om en samordnad EU-insats mot

¹ EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.

² EUT C 440, 30.12.2015, s. 13.

³ EUT C 224, 27.6.2018, s. 140.

⁴ EUT L 99, 31.3.2020, s. 9.

covid-19-pandemin och dess konsekvenser¹,

- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs ståndpunktsdokument av den 25 mars 2020 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 i syfte att ge ekonomiskt bistånd till medlemsstater och länder som förhandlar om anslutning till unionen och som är allvarligt drabbade av större hot mot folkhälsan (COM(2020)0114),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen *Den europeiska gröna given* (COM(2019)0640),
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av yttrandet från budgetutskottet,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A9-0052/2021), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionens solidaritetsfond (nedan kallad *solidaritetsfonden*), som inrättats genom förordningen om solidaritetsfonden efter de stora översvämningar som drabbade Centraleuropa 2002, ger ekonomiskt bistånd till medlemsstater och anslutande länder som drabbats av större eller regionala naturkatastrofer eller större hot mot folkhälsan. Solidaritetsfonden ger ett verkligt EU-mervärde och förverkligar en vilja att visa solidaritet med människor som är bosatta i de EU-regioner som drabbas av sådana katastrofer.
 - B. I sin resolution av den 17 april 2020 om en samordnad EU-insats mot covid-19-pandemin och dess konsekvenser påminde Europaparlamentet om att solidaritet mellan medlemsstaterna inte är ett val utan en skyldighet som i synnerhet härrör från artiklarna 2 och 21 i fördraget om Europeiska unionen och en pelare för våra EU-värden, enligt artikel 3 i nämnda fördrag. I samma resolution uppmanar Europaparlamentet med kraft kommissionen att stärka alla delar av krishanteringen och mekanismerna för katastrofinsatser.
 - C. En nyligen utförd undersökning visar att över två tredjedelar av EU-medborgarna anser att unionen bör ha större behörighet att hantera oväntade kriser såsom covid-19-pandemin, och över hälften anser att EU bör ges större finansiella resurser för att hantera dessa kriser². Den aktuella hälsokrisen har en betydande mänsklig dimension, och EU och medlemsstaterna måste därför handla solidariskt.
 - D. Hittills har bidragen från solidaritetsfonden gällt ett hundratal naturkatastrofer i 23 medlemsstater och ett anslutningsland, och uppgått till sammanlagt cirka 6,6 miljarder EUR³.
 - E. Under 2017 och 2018 utgjorde översvämningkatastrofer två tredjedelar av alla ansökningar riktade till solidaritetsfonden, trots att rapporteringsperioden även

¹ Antagna texter P9_TA(2020)0054.

² <https://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20201113IPR91602/eu-survey-confirms-citizens-call-for-eu-to-have-more-powers-to-tackle-pandemic>

³ <https://cohesiondata.ec.europa.eu/stories/s/An-overview-of-the-EU-Solidarity-Fund-2002-2019/qpif-qzyn>

präglades av stora stormar, skogsbränder och jordbävningar.

- F. Nyttan av solidaritetsfonden framhövdes i kommissionens utvärdering, särskilt när det gäller att minska samtliga nationella, regionala och lokala myndigheters bördor för att stödja återhämtningen efter större nationella eller regionala naturkatastrofer eller större hot mot folkhälsan, enligt definitionen i förordningen om solidaritetsfonden (i dess ändrade lydelse).
- G. Den rättsliga ramen för solidaritetsfonden reviderades 2014 genom ändringsförordning (EU) nr 661/2014¹, särskilt i syfte att förenkla förfarandena, förkorta svarstiden efter att ansökningarna lämnats in, förtydliga behörighetskriterierna för biståndsansökningar vid regionala katastrofer, förlänga genomförandeperioden och införa förskottsbetalningar, såsom Europaparlamentet vid upprepade tillfällen hade begärt. Ytterligare framsteg uppnåddes genom de ändringar av förordningen som gjordes i mars 2020, i synnerhet i form av ökade förskottsbetalningar och en förenkling av solidaritetsfondens tilldelningsprocess.
- H. Andelen godkända biståndsansökningar vid större katastrofer är 100 %, medan de vid regionala katastrofer, vilket är den vanligaste kategorin, ökade från 32 % till 85 % till följd av 2014 års översyn av förordningen om solidaritetsfonden.
- I. Trots att reformen av förordningen 2014 bidrog till en förlängning från 10 till 12 veckor för förberedelse och inlämning av ansökan om finansiellt bidrag ur solidaritetsfonden, behöver fortfarande en stor del av fallen uppdateras, vilket leder till förseningar i mottagandet av biståndet. Kommissionen bör därför ge en förenklad vägledning om ansökningskraven och därmed minska den administrativa bördan.
- J. Den tid det tar för att betala ut hela biståndet skulle ytterligare kunna förkortas för att tillgodose det akuta behovet av EU:s solidaritet.
- K. Biståndet ur solidaritetsfonden täcker endast återställandet till det tillstånd som rådde före katastrofen avseende infrastruktur inom områdena energi, vatten och spillvatten, telekommunikation, transport, hälsa samt utbildning, och inte merkostnaden för återuppbyggnad av infrastruktur som är mer motståndskraftig mot katastrofer och klimatförändringar, såsom den europeiska gröna given förordar. Sådan återuppbyggnad ska finansieras av mottagarstaten med egna medel och medel ur andra EU-fonder, såsom Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Sammanhållningsfonden.
- L. Såsom covid-19-krisen har visat finns det behov av större synergieffekter mellan de sammanhållningspolitiska instrumenten och solidaritetsfonden. Solidaritetsfonden skapades för att användas vid naturkatastrofer på kort och medellång sikt, medan sammanhållningspolitiken (Eruf och sammanhållningsfonden) är inriktad på en mer långsiktig planering av och investeringar i civilskyddet, infrastruktur för förebyggande och riskhantering samt resiliensåtgärder och bidrar därmed till målen i den europeiska gröna given.
- M. Kommissionens förslag om att utvidga solidaritetsfondens tillämpningsområde till att

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 661/2014 av den 15 maj 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond (EUT L 189, 27.6.2014, s. 143).

omfatta större hot mot folkhälsa, och efterföljande ikraftträdande av förordning (EU) 2020/461, välkomnas.

- N. Naturkatastroferna kommer sannolikt att bli intensivare och fler till antalet på grund av klimatförändringarna. Man bör därför betona nyttan med den budgetmekanism för dynamiskt beviljande som infördes 2014 och som bland annat möjliggjorde det rekordhöga biståndet från solidaritetsfonden på 1,2 miljarder EUR i samband med jordskalven i Italien 2016 och 2017.
 - O. Såsom anges i artikel 7 i förordningen om solidaritetsfonden bör den verksamhet som fonden finansierar vara förenlig med bestämmelserna i EUF-fördraget och de instrument som har antagits i enlighet med detta samt med unionens politik och åtgärder inom i synnerhet områdena miljöskydd, förebyggande och hantering av naturkatastrofer och anpassning till klimatförändringar, inklusive, i tillämpliga fall, ekosystembaserade strategier.
 - P. I den nya fleråriga budgetramen föreskrivs en ny budgetram som kallas reserv för solidaritet och katastrofbistånd, i vilken solidaritetsfonden och reserven för katastrofbistånd slås samman, och som ska användas dels för insatser vid nödsituationer som uppstår på grund av större katastrofer i medlemsstater eller anslutande länder (solidaritetsfonden), dels för att tillgodose särskilda akuta behov i EU eller tredjeländer, i synnerhet vid humanitära kriser (reserven för katastrofbistånd).
 - Q. Enligt artikel 349 i EUF-fördraget är den svåra klimatsituationen en av de bestående faktorer som allvarligt hindrar utvecklingen i de yttersta randområdena. Därför bör man anta specifika åtgärder som fastställer villkoren för tillämpningen av fördragen, inklusive en gemensam politik.
 - R. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt yttersta randområden, öar, bergsområden, glest befolkade områden och alla områden som löper särskild risk att drabbas av naturkatastrofer.
 - S. Det är beklagligt att förordningen om solidaritetsfonden för tillfället inte tillåter gränsöverskridande biståndsansökningar, trots att vissa områden som löper särskild risk att drabbas av naturkatastrofer, såsom bergsområden, ofta sträcker sig över nationella gränser.
1. Europaparlamentet är oroat över att de extrema väderhändelserna och naturkatastroferna bara kommer att bli fler och intensivare i och med klimatförändringarna. Parlamentet anser att investeringar i förebyggande åtgärder och begräsning av klimatförändringar i enlighet med den europeiska gröna given är av yttersta vikt. Parlamentet insisterar på att det krävs ytterligare insatser från medlemsstaternas sida för att investera i åtgärder för att minska klimatförändringarnas effekter, med beaktande av att många naturkatastrofer är en direkt följd av mänsklig verksamhet och att översvämningar, jordbävningar, skogsbränder, torka och andra naturkatastrofer kan komma att bli okontrollerbara, vilket kräver att lämpliga åtgärder vidtas.
 2. Europaparlamentet konstaterar att solidaritetsfonden är ett av de mest konkreta uttrycken för EU:s solidaritet och att alla EU-medborgare förväntar sig att man visar denna solidaritet när katastrofer inträffar eller allvarliga hot mot folkhälsan uppstår.

3. Europaparlamentet framhåller med oro att EU-invånarna under de senaste åren har drabbats av ett flertal katastrofer som har kostat människoliv och ödelagt egendom, miljö och kulturarv.
4. Europaparlamentet framhåller att större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan nu är regelbundet förekommande och att färskt exempel på detta är covid-19-pandemin (som kraftigt påverkar alla européers liv och den europeiska ekonomin), skogsbränder över hela kontinenten, även i ovanliga områden såsom Arktis, och en serie kraftiga jordskalv som har drabbat Europa, däribland jordskalven i Italien 2016 och 2017 som krävde hundratals dödsoffer och ledde till skador på cirka 22 miljarder EUR, och jordskalven i Kroatien i mars 2020 och december 2020. Parlamentet påminner även om att stormar, extrema regn och översvämningar har orsakat betydande skador i många städer och dalar, och att allt kraftigare orkaner har orsakat stor förödelse i de yttersta rannkordena, såsom orkanerna Irma på Saint-Martin 2017 och Lorenzo på Azorerna 2019, vilka var särskilt förödande. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att utsatta territorier, såsom öar och bergsområden, glest befolkade områden och yttersta rannkordena ofta är de som påverkas mest av klimatförändringarna.
5. Europaparlamentet påminner om att det är av högsta vikt att så snabbt, enkelt och flexibelt som möjligt skicka stöd och medel till de drabbade områdena, och betonar att synergierna mellan solidaritetsfonden och unionens civilskyddsmekanism, Erufs komponent för anpassning till klimatförändringarna och territoriella samarbetsprogram är synnerligen viktiga för att skapa ett heltäckande reaktions- och resilienspaket. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sitt arbete med vägledningen om en förenklad användning av solidaritetsfonden i syfte att underlätta nationella, regionala och lokala myndigheters insatser. Parlamentet insisterar på att synergieffekter mellan solidaritetsfonden och bl.a. ovannämnda EU-finansieringsinstrument bör utnyttjas på ett flexibelt sätt och i största möjliga utsträckning. Parlamentet påminner om att varje mottagarlands genomföranderapport bör innehålla detaljerade uppgifter om de förebyggande åtgärder – inbegripet användningen av EU:s strukturfonder – som vidtagits eller föreslagits för att begränsa framtida skador och i möjligaste mån undvika att liknande naturkatastrofer upprepas.
6. Europaparlamentet påminner om att det enligt FN:s kontor för katastrofriskreducering har inträffat 7 348 större naturkatastrofer under de 20 senaste åren (2000–2019), och att dessa har kostat 1,23 miljoner människor livet, påverkat 4,2 miljarder människor och orsakat den globala ekonomin förluster på 2,97 miljarder US-dollar.
7. Europaparlamentet påpekar att enligt Europeiska miljöbyrån har klimatrelaterade extrema väderhändelser mellan 1980 och 2019 orsakat EES-medlemsstaterna ekonomiska förluster som sammanlagt uppgår till 446 miljarder EUR.
8. Europaparlamentet anser att större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan har mer omfattande ekonomiska och sociala effekter i de minst utvecklade och mest sårbara områdena, såsom öar, bergsområden och glest befolkade områden, och att mer adekvata åtgärder därför bör vidtas i dessa områden inom ramen för solidaritetsfonden.

Katastrofhantering, skadebedömning och förenkling av förfaranden

9. Europaparlamentet noterar de olika typer av katastrofrisker som EU står inför och betonar att svårighetsgraden för vissa naturkatastrofer inte uteslutande beror på klimatförändringarna, utan i vissa fall påverkas av faktorer som framkallats av människan, däribland oförsiktig fysisk planering. Parlamentet anser att det är synnerligen viktigt att investera i förebyggandet och hanteringen av katastrofrisker i EU genom att bygga upp skyddsinfrastruktur. Parlamentet rekommenderar i detta avseende medlemsstaterna att tillsammans med kommissionen utarbeta planer för förebyggande och hantering av katastrofer som möjliggör en noggrann och snabb bedömning av skadorna. Parlamentet understryker att solidaritetsfonden bör vara ett enkelt instrument som EU kan ställa till nationella, regionala och lokala myndigheters förfogande.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med en framtida reform av solidaritetsfonden fortsätta sitt arbete med att förenkla och påskynda ansökningsförfarandet för medlemsstaterna, till exempel genom att ägna särskild uppmärksamhet åt att förenkla ansökningar om aktivering av solidaritetsfonden i flera regioner i samband med gränsöverskridande katastrofer, i syfte att säkerställa snabbare insatser som svar på intensifieringen av större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan.
11. Europaparlamentet anser att klimatförändringarna och intensifieringen av naturkatastrofer gör territorier och regioner allt mer sårbara. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att överväga en översyn av solidaritetsfonden för att bättre kunna beakta regionala katastrofer. Parlamentet understryker dessutom den roll som Erufs program spelar, i samverkan med programmen för landsbygdsutveckling, när det gäller att förebygga och minska risker, såsom tektoniska och hydrogeologiska risker. Parlamentet erkänner vidare att torka inkluderades i tillämpningsområdet för förordningen om solidaritetsfonden vid översynen 2014, men konstaterar att torkan utgör ett återkommande inslag i EU:s klimatutveckling och att dess ekonomiska effekter är svåra att bedöma. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma de specifika effekterna av torka och att ta itu med dem på lämpligt sätt i samband med en framtida reform av solidaritetsfonden.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka sin forskning och utbildning i syfte att inrätta ett system som säkerställer bättre beredskap för att förebygga och hantera katastrofer och minimera effekterna av sådana kriser.
13. Europaparlamentet efterlyser ökad samordning och mer samarbete mellan medlemsstaternas forsknings- och utvecklingsinstitutioner, särskilt mellan medlemsstater som löper liknande risker. Parlamentet efterlyser en förbättring av medlemsstaternas system för tidig varning och en etablering och förstärkning av kopplingarna mellan de olika systemen för tidig varning.
14. Europaparlamentet föreslår att medlemsstaterna ska kartlägga investeringar, projekt och verktyg i sina nationella planer för återhämtning och resiliens, i syfte att förebygga och begränsa skador orsakade av naturkatastrofer och hälsokriser.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att god praxis sprids vad gäller styrning och utnyttjande av strukturer för institutionell samordning i katastrofsituationer.
16. Europaparlamentet påminner om de svårigheter som mottagarländerna står inför när det

gäller att på mycket kort tid fastställa skadornas exakta omfattning, och föreslår att kommissionen utarbetar vägledning om förenklade metoder för att fastställa bidragsbeloppet från solidaritetsfonden, även i syfte att minimera risken för fel och ytterligare förseningar.

17. Europaparlamentet betonar att användningen av solidaritetsfonden har främjat en inlärningsprocess hos nationella, regionala och lokala myndigheter, vilket har lett till att de utvärderat sin bredare katastrofriskhantering. Parlamentet betonar nödvändigheten att minska den byråkratiska bördan och öka kapacitetsuppbyggnaden genom tekniskt och administrativt stöd till mottagarländerna, för att hjälpa dem att utveckla förvaltningsstrategier och långsiktiga strategier som syftar till att minska effekterna av större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra kommunikationen med lokala och regionala myndigheter under utvärderingsfasen, i samband med förberedelsen av ansökningar och under projektens genomförandefas, i syfte att påskynda de administrativa förfarandena.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid en framtida översyn av solidaritetsfonden i så stor utsträckning som möjligt fokusera på de områden som löper största risk att drabbas av större eller regionala naturkatastrofer eller större hot mot folkhälsan, i synnerhet yttersta randområden, öar, bergsområden samt områden som riskerar att drabbas av kraftiga jordskalv eller vulkanutbrott eller framtida folkhälsokriser.
19. Europaparlamentet anser att man bör göra en utvärdering av tidigare orkaner som drabbat utomeuropeiska länder och territorier (ULT). Parlamentet anser att reserven för katastrofbistånd och andra instrument för externt bistånd bör utnyttjas fullt ut för att lindra de skador som uppstått. Parlamentet är dessutom övertygat om att tillräckliga finansiella medel måste anslås dessa externa biståndsinstrument för att bistå ULT.

Finansieringskällor och snabbt beviljande av anslag

20. Europaparlamentet påpekar att kommissionen, i sitt reviderade förslag av den 27 maj 2020 om den fleråriga budgetramen för 2021–2027, föreskrev en årlig maximal budget för solidaritetsfonden på en miljard EUR (i 2018 års priser), men noterar att fonden i överenskommelsen om den nya fleråriga budgetramen har slagits samman med reserven för katastrofbistånd i en ny budgetram, reserven för solidaritet och katastrofbistånd, med en total årlig budget på 1,2 miljarder EUR.
21. Europaparlamentet anser att inrättandet av reserven för solidaritet och katastrofbistånd kan ha fördelen att öka flexibiliteten. Parlamentet påpekar dock att i den nuvarande modellen förblir tilldelningen av medel ur solidaritetsfonden osäker, eftersom den är beroende av de belopp som tilldelas inom ramen för reserven för katastrofbistånd. Parlamentet anser att det är nödvändigt att noggrant övervaka förvaltningen av reserven för solidaritet och katastrofbistånd för att se om det finansieringsbelopp och den fördelningsnyckel som fastställts för detta nya finansiella instrument tillgodoser solidaritetsfondens behov, med hänsyn till fondens utvidgade tillämpningsområde och de allt fler och allt mer utbredda nödsituationer som i huvudsak orsakats av större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan.
22. Europaparlamentet välkomnar att den översyn av solidaritetsfonden som antogs i mars 2020 ökade värdet på forskottsbetalningar från 10 % till 25 % av det planerade

bidragsbeloppet och ökade maximibeloppet för förskotten från 30 miljoner till 100 miljoner EUR. Parlamentet påpekar i detta sammanhang vikten av förskottsbetalningar för att öka biståndsprogrammets effektivitet, särskilt i regioner och lokalsamhällen med begränsade alternativa finansieringskällor. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga ytterligare sätt att främja detta alternativ och efterlyser ökade operativa insatser för att minska den genomsnittliga tiden för frigörande av förskottsbetalningar, samtidigt som man ser till att EU:s budget skyddas.

23. Europaparlamentet påpekar att de flesta stora byggnader i de yttersta randområdena (såsom hamnar, flygplatser och sjukhus) är offentliga byggnader, och trots att de är nödvändiga för att dessa små territorier ska fungera, är de mycket utsatta för miljökatastrofer. Parlamentet anser därför att det ekonomiska stödet från solidaritetsfonden till de yttersta randområdena bör vara högre än 2,5 % av det belopp som har erhållits för att åtgärda tidigare katastrofer, så att de snabbt kan återgå till och förbättra den situation som rådde före katastrofen.
24. Europaparlamentet konstaterar att det i genomsnitt krävs fem månader att för att göra förskottsbetalningar och uppmanar kommissionen att undersöka snabbare lösningar.
25. Europaparlamentet konstaterar vidare att det i genomsnitt tar ett år innan hela bidraget utbetalats till biståndsmottagaren. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samband en framtida reform undersöka möjligheterna att förenkla och göra utnyttjandet av fonden så flexibelt som möjligt, i syfte att säkerställa snabba insatser och snabb hjälp till de områden och/eller länder som drabbats av katastrofer.
26. Europaparlamentet anser, mot bakgrund av ovanstående och utvidgningen av solidaritetsfondens tillämpningsområde, att en bedömning av fondens budget kan bli nödvändig i framtiden, och att den vid behov skulle kunna följas av en motsvarande justering av finansieringen, för att tillhandahålla vad som krävs för ett verkligt verktyg för solidaritet inom EU och för att garantera att det finns en tillräcklig budget för att effektivt hantera större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan, inte bara för att reparera skador utan även för att bygga upp motståndskraft mot klimatförändringar.
27. Europaparlamentet betonar att tilldelningen, förvaltningen och genomförandet av bidragen inom ramen för solidaritetsfonden bör ske på ett så transparent sätt som möjligt, och att bidragen måste användas i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning.

Förebyggande av risker och kvalitativ återuppbyggnad

28. Europaparlamentet begär att kriterierna för att avgöra vilka projekt som är berättigade till stöd ur solidaritetsfonden i större utsträckning ska hänsyn till de senaste principerna för förebyggande av risker, och begär vidare att principen om bättre återuppbyggnad fullt ut ska integreras i artikel 3 i förordningen om solidaritetsfonden vid en framtida översyn, i syfte att bidra till en förbättring av kvaliteten på dessa regioners infrastruktur i samband med återuppbyggnaden och att bättre förbereda dem att undvika framtida katastrofer genom att bygga skyddsinfrastruktur.
29. Europaparlamentet anser att sådana instrument som ramlån, som genomförs av Europeiska investeringsbanken, skulle kunna utnyttjas för att finansiera

återuppbyggnaden av motståndskraftigare, säkrare och mer miljövänlig infrastruktur.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka och förenkla synergier mellan solidaritetsfonden och de sammanhållningspolitiska fonderna, och unionens civilskyddsmekanism, i syfte att uppnå en effektiv och strukturerad riskhantering för återuppbyggnadsprojekt på kort, medellång och lång sikt, och detta inte bara genom att bygga hållbar och resurs- och energieffektiv infrastruktur, utan också genom att vidta förebyggande åtgärder. Parlamentet uppmanar också kommissionen att visa flexibilitet med avseende på programplaneringen och ändringen av nationella och regionala program när det gäller hanteringen av större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan. Parlamentet upprepar i detta avseende att ekonomiskt bistånd ur solidaritetsfonden bör inriktas på större motståndskraft och investeringarnas hållbarhet i de drabbade områdena.

Hälsokriser

31. Europaparlamentet välkomnar att de insatser som berättigas stöd från fonden, efter den översyn av förordningen om solidaritetsfonden som kommissionen föreslog den 13 mars 2020, utvidgats till att omfatta större hot mot folkhälsan, och att de utöver medicinsk hjälp även omfattar åtgärder för att förebygga, övervaka och kontrollera spridningen av sjukdomar.
32. Europaparlamentet betonar att utvidgningen av solidaritetsfondens tillämpningsområde till att omfatta bekämpning av effekterna av covid-19-pandemin har visat oss att fonden har kapacitet att vara mer flexibel, både när det gäller tillämpningsområde och stödberättigande, och att den kan utnyttjas för att tillhandahålla stöd, inte bara vid större naturkatastrofer, utan även i samband med snabba insatser vid andra typer av större katastrofer, såsom pandemier.
33. Europaparlamentet anser att solidaritetsfondens budget måste utökas till följd av denna utvidgning av fondens tillämpningsområde.
34. Europaparlamentet föreslår att kommissionen och medlemsstaterna stärker sitt samarbete med de relevanta avdelningar av WHO som är specialiserade på krisberedskap, i syfte att utarbeta snabbinsatsplaner för hälsokriser.

Synligheten för solidaritetsfondens ekonomiska bistånd

35. Europaparlamentet upprepar vikten av att informera allmänheten om de konkreta fördelar som solidaritetsfonden medfört, för att på så sätt ytterligare öka medborgarnas förtroende för EU:s verktyg och program. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra bistånden från fonden synligare genom punktvisa och riktade kommunikationsinsatser, och parallellt prioritera snabba insatser och snabbt tillhandahållande av stöd, för att särskilt betona EU:s mervärde vid större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan, vilket är ett konkret uttryck för EU:s solidaritet och unionens förmåga att förverkliga ett verkligt ömsesidigt stöd genom att tillhandahålla betydande budgetmedel. Parlamentet uppmanar också kommissionen att som en del av den kommande översynen av förordningen ålägga mottagarländerna att informera sina medborgare om EU:s ekonomiska stöd till de genomförda insatserna.

o o

36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.